Ústavní stížnosti v SRN proti očkování se hromadí

- CZ24 News | 5. února 2022

NĚMECKO: Německý lékařský časopis (4.2.) konstatuje, že u Spolkového ústavního soudu se hromadí stížnosti proti povinnému očkování personálu v ošetřovatelské péči, ordinacích, nemocnicích aj. U soudu se již sešlo 74 stížností, jež předkládá kolem 300 navrhovatelů, asi 60 je spojeno s předběžným řízením, kromě toho existují ještě tři další návrhy. Informace je prezentována s odkazem na Focus Online a na mluvčího ústavního soudu.

První tato stížnost byla uplatněna v polovině prosince. Soud zatím neposkytl informaci, kdy lze počítat s rozhodnutím. Povinné očkování má platit od poloviny března, ale lze očekávat, že soudci přinejmenším některé stížnosti přezkoumají dříve. Personál nemocnic, ordinací, ústavů má k 15. březnu prokazovat buď očkování nebo nedávné uzdravespení či potvrzení o zdravotní kontraindikaci (že se nelze očkovat ze zdravotních důvodů). Vedení příslušných zařízení má zaměstnance informovat, že jim při nesplnění zákona může být zakázán přístup na pracoviště (moje pozn.: někteří němečtí advokáti se domnívají, že situaci lze někdy řešit převedením zaměstnance na pracovní činnosti bez kontaktu s pacienty).

Kritici mj. namítají, že se to negativně promítne do nedostatku pracovníků zvláště v ošetřovatelské péči.

www.bundesverfassungsgericht.de (spolkový ústavní soud): je tu např. tiskové sdělení z letošního 26. ledna: Neúspěšný návrh na předběžné rozhodnutí soudu opoziční parlamentní strany – frakce Alternativa pro Německo (AfD), jíž byl upřen přístup na vzpomínkovou akci ve Spolkovém sněmu (parlamentní komora) týkající se obětí národního socialismu (akce probíhala 27. ledna).

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Soud označil návrh jako nepřípustný, protože v rámci předběžného rozhodnutí by musel existovat důkaz, že hrozí závažná újma.

Z hlediska zvýšeného šíření omikronu předseda Spolkového sněmu vydal novelizovaná pravidla (ochranná opatření) pro tuto parlamentní komoru s platností od 12. ledna. Znamenalo to zpřísnění přístup na místa, kde dosud platilo pravidlo 3G (očkovaní, uzdravení nebo otestovaní). Nyní ve Spolkovém sněmu platí pravidlo 2G Plus: jen očkovaní a uzdravení a navíc musejí prokázat denně aktuální antigen-rychlotest nebo doplňující dávku vakcíny. Omezený přístup platí pro zasedací síň (schůze pléna), výbory i pro akce v prostorách parlamentu.

Neočkovaní poslanci mohou na schůze pléna jen při prokázání negativního testu, mají ale přístup

pouze na vyhrazená místa tribuny, nikoli ve spodním patře plenárního sálu, uvádí rozsudek. Při jiných akcích Spolkového sněmu tato (náhradní) možnost účasti v zásadě neexistuje.

Dopisem 19. ledna sdělil předseda Spolkového sněmu, že podle platných předpisů není možná účast na tribuně návštěvníků ve vztahu ke vzpomínkové akci 27. ledna.

Ústavní soud tedy stížnost neuznal, podle něj nesplnila v rámci předběžného řízení podmínku doložit, že by hrozila závažná újma, k jejímuž odvrácení je nezbytné vydat předběžné rozhodnutí.
K argumentům poslanců za AfD, že je jim znemožňován svobodný výkon mandátu vč. poškození účinné činnosti opozice, soud poukázal na rozdíly mezi prací poslance a jinými akcemi typu "vzpomínkové hodiny" na oběti národního socialismu.

www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2022/bvg22-004.html.

Místy pro mě byl text soudního rozhodnutí méně přehledný, soud se vyjadřoval k jednotlivým navrhovatelům, z nichž některý byl uzdravený z covid-19, ale prý přes noc ztratil statut uzdravený, protože Institut R. Kocha doporučil zkrácení jeho platnosti z 6 měsíců na tři měsíce.

Loni v listopadu tento soud neuznal stížnosti z dubna 2021 na omezování základních práv v podobě omezení pohybu lidí v nočních hodinách a omezení počtu osob při soukromém setkávání. I tento rozsudek by zčásti mohl být inspirativní pro české právníky: zčásti se lze v něčem inspirovat (např. i za nouzového stavu si spolková vláda musela k nařízení vyžádat souhlas parlamentu, dále soud probíral zákonná kritéria – při jaké míře šíření infekce omezující nařízení ztratí platnost, v ČR totiž konkrétnější kritéria pro rozhodování vlády i parlamentu spíše chybějí), zčásti vidíme, jak soudci někdy jdou politikům "na ruku", ač lze o oprávněnosti zásahů do práv občanů někdy pochybovat.

Teprve později se němečtí politici (podobně některé skandinávské země) začali přiklánět k tomu, že vedle míry šíření infekce je třeba brát víc v úvahu faktické ne/zatížení nemocnic. (Nicméně na rozdíl od Skandinávie, která při omikronu přece jen dříve přihlédla k úbytku pacientů, si v SRN příliš mnoho politiků zvyklo na "pohodlné" omezování práv, resp. jeho prostřednictvím na donucování k očkování.)

Soud ve vztahu k dubnu 2021 nadřadil veřejný zájem chránit životy a zdraví a nepřetěžovat zdravotnický systém nad základní práva občanů. Vzal v úvahu i to, že se politici nacházeli v situaci nejasných vědeckých poznatků (asi ve stylu: pokud riziko není dostatečně probádáno, radši musím být opatrnější). Lze podotknout, že Nejvyšší správní soud v ČR si lépe než němečtí ústavní soudci povšiml, že česká vláda loni někdy kolem dubna – května zpřísňovala testování ve firmách ve chvíli, kdy počet infikovaných klesal (a já jsem v té době ověřovala ve statistikách různých zemí, že klesá počet pacientů v nemocnicích, před létem se varianta viru delta např. v UK jevila jako příznivější, zčásti se asi také projevila sezónnost viru).

Před pandemií jsem činnost německého spolkového ústavního soudu spíše obdivovala, sledovala jsem tu některé kauzy týkající se zdravotní péče, a ještě více jsem obdivovala soudce švýcarského Spolkového soudu: i kdyby se politici či další aktéři pohybovali v určité nejistotě, pak zejména švýcarští soudci si ověřují vědecké poznatky v různých zemích (např. není-li si švýcarský soudce jistý správností švýcarské směrnice k léčbě, pak si ověří, jak se léčí ve Francii či Německu). Tato odborná příprava v zázemí soudů se během pandemie možná poněkud vytratila. Pokud např. já jako běžnější občan jsem schopna si rychle vyhledat určité informace v zahraničí, pak by takovéto zázemí mělo fungovat mj. i pro soudy.

Např. švýcarské Centrum pro demokracii už loni zpracovalo přehled o evropských zemích – jakými prostředky zvládaly pandemii a s jakým výsledkem. Z takovýchto studií např. vyplývá, že stát může

dospět k lepším či stejným výsledkům i s nižší mírou omezení práv lidí, i v pandemii se může stát chovat více demokraticky a více vědecky, v některých zemích se zjevně začalo sklouzávat k odklonu od demokracie (např. bylo kritizováno Maďarsko, že na dlouhý čas vláda vyrušila ze hry parlament) i od vědy (zabrání např. zákaz nočního vycházení úmrtím v sociálních ústavech?).

Někteří zahraniční novináři se loni pozastavili nad “společnou večeří” ústavních soudců s členy spolkové vlády, jiní uváděli, že během společenské večeře se nedají “kout pikle”.

AUTOR: Vladimíra Bošková

ZDROJ